

Emnenr. 12.

Tilleggsspørsmålnr.

Emne: *Gamal engkultur*Oppskr. av: *Anno ca 1800*(adresse): *NEG.*Fylke: *Aust-Agder*Herad: *Vestre Tysvær*

Bygdelag.

Gard:

G.nr. Br.nr.

A. Merk av om oppskriften er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

*Heimelmann: Tellef Lundin, f. 1876 i Lundin
og bonde der.*

1. Den dyrka marka hitte innjordet.
utanfor den låg utjordet, som var
slåttemark. Utjordet og innjordet var
jordet.

utanfor jordet var skauen med stein-
slatty.

egret er eit visst stykke jord som har
moe berølbu og som ligg i eit stykke
og som er fast mark. Den hadde oftest
mann, og ofte ekr den som berant den.
på Lundin har dei Jonsogra og Ola-
ogra.

*et tilsvarende stykke på myg
hitte ein dag. I Lundin var dei
Talekrdagen.*

*egre og dag kunne vera både åker og
eng.*

*Det hitte å legge rigen, det gjennlegg.
J. h. kunde ikke ha kvalitetsnem-
ninga av den typen som er nemnd.*

*Det nærmeste er vall, m., som det er
vausledeg i få full greie på. Vall er*

16375

alltid ein bøsse; ein dök kan såleis aldri vera ein vell, men egje han vera vell.

T.L. sa juvel at igras var vell når ho ikkje var akur. Men det var vell også i utjordet også. ~~Vollen~~ Vollen har tydelegvis vore gjort i eldste tid, likeværs vallhøg i motsetning til stanhøget. Æt, før skippekrøkt, kan vollen ha vore alle unga i jordet (inn- og utjordet). Æt hundan er det ein del av garden som heiter Smaivallane - Æt er også ungslykke med fjellknausar i mellom.

Eg fekk ikkje tak i andre høgnehøvingar enn vallhøg og stanhøg. Æt var eit gass du kalla valppont som gjorde vallhøgat så gjort.

Stanslatten var både myrlatt og holelatt. Rei hole hette også ei jonte. Rei slaktejonne og ei slattehole høydrest ut til å vera same hingen.

Det var aldri med stiðoor, kottkjø i skauen eller hime.

3. Æt var vanleg at dei måtte rydda utjordet om våren før danielauv og kvist, men det var ikkje mykje dei kvaun gjeva slik i hundan. Kvisten og danielauvet kasta dei inn i skauen.

Det var mindre aktuelt i rydda kvist i innjordet. Men dei ryddastein der, den kasta dei på røysa. Dei gjødsela alltid innjordet om hausten på tja-slubbene. Dei innturka restene av dette måtte dei raka bort om våren.

Nestlattene vart det gjort like ned skit

3. T.L. sa først at dei ikkje hadde noho rád mot mosun a det første og minnest

engang måtte stånes. Sånnare kom han på at oske skulle vera bera mot nosen.

4. Du har brukte diken så lenge J.Y. han minnast. I fast mark hadde du skinddiken som du også kalla kistediken. I myr brukte du stepedikke. Da la du ~~stepedikke~~ lange slipes ned sida av kvarandre, slik at det varst løp i mellom.

Ukjent at nokon har vattna enga.

5. Du gjødsla ikke enga om våren, bare om hausten. Då 2.

Enga fekk den gjødsela som vor til anns etter åker gjødslinga. Det vanlege vor at sommargjødsela kom på enga. Det kunne vera toppen $\frac{1}{3}$ av alle gjødsela.

Du ville helst å ha same gjødsel på enga.

J.Y. kan ikke seige segja kor storst
enga vart gjødsla.

6. Det var omkring halvparten av enga som vart gjødsla ~~ett~~ kvart år, men J.Y. kjemne ikke noko manns på den ~~eng~~ den delen av enga som hadde fått gjødsel.

7. "Ja, du prøvde å utnytte den selbe-
trekken, du kalte." J.Y. kjemne også
ordet dola, f; det er inn plass da det
er eit vanlig, same leva sleg vartu det
er.

Du gjorde av og til ~~itt~~ lit for å spreia
selbstrekken, men det var like brukt.

Slik spurt om placering av åkeren.

8. Du gjødsla enga om hausten på gjesteb-
ben.

J.Y. kan høgga at du kjøpte ut gjødsla
med nokole. Far hans var ein av dei
første derikring som fekk hjel med

jernskoring. Men då var det novere som hadde hjul utan skoring. Dii hadde fått hjul med jernskoring i hunden før T.L. vart fødd, kring 1870-73. Men det er så bakkelt i hunden, så dei kjørte med moh-sle i tid etter dei hadde fått desse hjula. Dii spreidde med heimesmide jerngreip i den første tida T.L. kan huske. Det det vart ei plassemann inn i hunden som hadde ei greip av tre. Trinnane var av tre og følt inn i ei hornd.

Greipa hadde noko greip.

Det hørte dei hogg ned i lejark, slo ei dran for og kjørte over enga for å gjævla.

T.L. kunn ikkje noks haun på denne hoava".

9. Det var alminnleg at kretura fekk gjitt i enga om våren, men ikkje lenge. 18 dagar vor i lengste laget. Om hausten vart det leitt poi tøa, og då vart alt hult. Dii høitte også dei skauslåtene som ikkje skulle ståast - dei slo skauslåtene fredje kvart år - men gavle innan dei aust.

Værleiet var ti skade, men det var vanstrekky i horna innan det.

10. Dii ~~leitt~~ leitt enga om våren etpar dager emoi.

11. Dii jamna ut denne gjæsla om våren under ryddinga.

Dii slo gjæsla ut med rive.

Dii hadde ikkje noks sers haun på dette arbeidet.

12. Dii hadde sommarop i den tida T.L. og røkken hans gjette. Men då dei ungste vart for stor til å gjete, ~~gjette~~ gjorde

du av ein buhage i skogen. Da tok dei kyrne heim om natta, og han ikkje hadde sommertjøs seinare.

Sommarmarkjøset kalla dei bühns.

Dei hadde to bühns, og dei låg mellom innjordet og utjordet. Det bühns låg austanfor garden og i vestaupor. Dei gjekk nemleg ei vihe austanfor og ei vihe vestaupor.

Krøkra gjekk taust i bühnsel. Kyrne gjekk på gjødsela, og dei tok den ikkje ut før om våren. Dei strøkte med togmøgg og fjellemose, dessutan vort det mye bøs av skauhøgjet. Det var intje vanleg i stjerna ein stabb til bøs i bühnsel.

Det høtte bøs, n og i høse

13. Kjennar ikke dei at noko har hatt krøkra i innhegning om natta.

- 14-18. Ukjend.

19. T-X. Kjennar desse orden:

nepetro, Kalkrø, n. Det ligg i kanten av ein åker.

ei stad er det same som ein bueheft.

Det er ein stad der ein koser med krøkra i middagstid. Det måtte vera vatn der.

Buehefta hadde namn:

Søndagsheftet ved vatnet, Rekkedalsheftet, Svæteheftet, Heftekjørneheftet, Langvannsheftet, Mjåneheftet.

T-X. meiner at støie syov sette.

20. Ukjend.

21. Den rekka oska for å vera god gjødsel, den vor god noko mosen. Det var vanleg å samle oska og bruke den til gjødsel.